Asemblersko programiranje u Intel64 arhitekturi

Uvod u organizaciju i arhitekturu računara 2 2020/21.

Primer programa - ispis poruke na izlaz

```
# Program ispisuje pozdravnu poruku na izlaz.
                                                            ## int main()
                                                            intel syntax noprefix
                                                            main:
# Pocetak sekcije sa inicijalizovanim podacima.
                                                            # Prolog funkcije.
.data
                                                            enter 0.0
# Podatak koji predstavlja format string funkcije printf().
                                                            # Pozivanje funkcije printf(fmt).
fmt: .asciz "Hello, world!\n"
                                                            # U rdi se smesta adresa stringa
                                                            lea rdi,fmt
# Pocetak sekcije sa kodom.
                                                            call printf
.text
                                                            # Epilog funkcije
# Definicija globalnog simbola
                                                            leave
.global main
                                                            ret
```

Sinaksa

- Opšta sintaksa asemblera je takva da se čita linija po linija.
- Linije mogu biti prazne u kom slučaju se ignorišu.
- Linija takode može biti direktiva (počinje simbolom .) ili instrukcija.
- Komentarima se smatra sav sadržaj do kraja linije nakon simbola #.
- Linija takode može sadržati samo komentar.

Labele

- Definicija labele se sastoji od identifikatora iza koga stoji simbol :.
- Identifikator mora početi slovom ili a može sadržati slova, brojeve i .
- Labele zamenjuju adrese podataka i instrukcija.
- One se prilikom prevođenja programa prevode u memorijske adrese.

Direktive

Direktive imaju posebno značenje:

- .intel_syntax noprefix označava da se koristi Intel-ova sintaksa, dok se imena registara koriste bez prefiksa %
- .data započinje sekciju inicijalizovanih podataka
- .bss započinje sekciju neinicijalizovanih podataka
- .text započinje sekciju koda
- .asciz kreira se ASCII niska na čijem se kraju automatski navodi terminirajuća nula
- .int kreira se jedan ili niz celih brojeva, članovi su razvojeni zapetom
- .byte kreira se jedan ili niz bajtova
- .word kreira se jedan ili niz slogova od dva bajta
- .long kreira se jedan ili niz slogova dužine četiri bajta
- .quad kreira se jedan ili niz slogova dužine osam bajtova
- .global ime označava se labela ime kao globalna, čime se omogućava linkeru da poveže definisane simbole.

Instrukcije

- Jedna instrukcija se sastoji od koda instrukcije i operanda (jednog ili više) ukoliko instrukcija zahteva operande.
- Svaka instrukcija ima svoju simboličku oznaku.
- Opšti oblik instrukcije sa dva argumenta je

instr dest, src

- Operandi mogu biti
 - Registarski navodi se registar
 - *Memorijski* navodi se adresa na kojoj se nalazi vrednost sa kojom radimo
 - Neposredni navodi se sama vrednost sa kojom radimo

Memorijsko adresiranje

- Memorijsko adresiranje ima oblik [B + S * I + D], gde je B bazna adresa, S je faktor, I je indeks, dok je D pomeraj.
- Izostavljanjem nekog od ovih elemenata dobijaju se različite kombinacije izračunavanja adrese operanda.
- Na primer, moguće je navesti samo baznu adresu [B], ili baznu adresu i pomeraj [B + D].
- Oblik [B + S * I] je zgodan prilikom rada sa nizovima: u bazni registar se smesti adresa početka niza, a u indeksni registar se smesti tekući indeks (koji se ažurira u svakoj iteraciji). Za faktor se uzima veličina elementa niza.

Širina operanada

- U slučaju da instrukcija koja sadrži memorijski operand nema ni jedan registarski operand, tada se mora eksplicitno specificirati širina memorijskog operanda.
- Ovo se radi navođenjem jednog od prefiksa:
 - byte ptr za jednobajtni podatak
 - word ptr za dvobajtni podatak
 - dword ptr za četvorobajtni podatak
 - **qword ptr** za osmobajtni podatak
- To nije neophodno ako registarski operand postoji u instrukciji, zato što onda njegova širina implicitno određuje širinu operanada koji se koriste.

Registri opšte namene

- Intel 64 arhitektura ima 16 64-bitnih registara opšte namene: RAX, RBX, RCX, RDX, RSI, RDI, RSP, RBP, kao i registre R8-R15.
- Nižim delovima registara (32-bitnim) se može pristupiti preko oznaka **EAX, EBX, ECX, EDX, ESI, EDI, ESP, EBP,** uz dodatak registara **R8D-R15D**.

Registri opšte namene

- Ovi registri su generalno opšte namene, mada u praksi neki imaju specijalne uloge.
- Tako, na primer,
 - RSP se uvek koristi kao pokazivač vrha steka,
 - RBP je pokazivač tekućeg okvira steka.
- Ostali registri u nekim situacijama mogu imati specijalne uloge
 - pri množenju i deljenju se uvek implicitno koriste registri RAX i RDX,
 - pri radu sa stringovima za pokazivače uvek koriste registri RSI i RDI,
 - za brojačke petlje se uglavnom koristi registar RCX, pošto određene instrukcije kontrole toka implicitno koriste i menjaju ovaj registar.

Instrukcije

- Instrukcije transfera
- Aritmetičke instrukcije
- Logičke instrukcije
- Instrukcije poređenja
- Instrukcije za rad sa stekom
- Instrukcije kontrole toka

Instrukcije transfera

- **MOV op1, op2** premeštanje (op1 = op2)
- MOVZX op1, op2 u prvi operand se smešta vrednost drugog operanda proširena nulama
- MOVSX op1, op2 u prvi operand se smešta vrednost drugog operanda proširena u skladu sa znakom
- **LEA op1, op2** učitavanje adrese drugog operanda u prvi operand, pri čemu je drugi operand memorijski operand.
- Prilikom premeštanja vrednosti, ukoliko nije navedeno drugačije, premešta se vrednost koja je veličine registra koji učestvuje u operaciji. Što znači da ako se kao operand navede memorijska lokacija, onda se radi sa veličinom koju odreduje registar.

Aritmetičke instrukcije

- **ADD op1, op2** sabiranje (op1 = op1 + op2)
- **SUB op1, op2** oduzimanje (op1 = op1 op2)
- **CDQE** označeno proširivanje eax na rax
- CDQ označeno proširivanje eax na edx:eax
- CQO označeno proširivanje rax na rdx:rax
- MUL op množenje neoznačenih celih brojeva (rdx:rax = rax * op)
- **IMUL op** množenje označenih celih brojeva (rdx:rax = rax * op)
- **DIV op** deljenje neoznačenih celih brojeva (rax = rdx:rax / op, rdx = rdx:rax % op)
- **IDIV op** deljenje označenih celih brojeva (rax = rdx:rax / op, rdx = rdx:rax % op)
- **NEG op** promena znaka (op = -op)
- **INC op** uvećanje (op = op + 1)
- **DEC op** umanjenje (op = op 1)
- Oznaka rdx:rax znači 128-bitni ceo broj čiji su viši bitovi u rdx a niži u rax.

Logičke instrukcije

- AND op1, op2 bitovska logička konjukcija (op1 = op1 & op2)
- OR op1, op2 bitovska logička disjunkcija (op1 = op1 | op2)
- XOR op1, op2 bitovska logička ekskluzivna disjunkcija (op1 = op1 ^ op2)
- NOT op bitovska negacija (op = ~op)
- **SHL op1, op2** shift-ovanje ulevo (op1 = op1 << op2). op2 je konstanta.
- **SHR op1, op2** shift-ovanje udesno (logičko) (op1 = op1 >> op2). op2 je konstanta.
- **SAR op1, op2** shift-ovanje udesno (aritmetičko) (op1 = op1 >> op2). op2 je konstanta.

Instrukcije poređenja

- CMP op1, op2 upoređivanje (oduzimanje bez upisivanja rezultata)
- **TEST op1, op2** testiranje bitova (bitovska konjukcija bez upisivanja rezultata)

Instrukcije za rad sa stekom

- PUSH op postavljanje na stek
- POP op skidanje sa steka

Instrukcije kontrole toka

- **JMP op** bezuslovni skok na adresu op (memorijski operand)
- CALL op bezuslovni skok uz pamćenje povratne adrese na steku.
- RET skida sa steka adresu i skače na tu adresu.
- **JZ op** skače ako je rezultat prethodne instrukcije nula.
- **JE op** skače ako je rezultat prethodnog poređenja jednakost (ekvivalentno sa JZ)
- JNZ op skače ako je rezultat prethodne operacije različit od nule
- JNE op skače ako je rezultat prethodnog poređenja različitost (ekvivalentno sa JNZ)

Instrukcije kontrole toka

- **JA op** skače ako je rezultat prethodnog poređenja veće (neoznačeni brojevi)
- JB op skače ako je rezultat prethodnog poređenja manje (neoznačeni brojevi)
- **JAE op** skače ako je rezultat prethodnog poređenja vece ili jednako (neoznačeni brojevi)
- JBE op skače ako je rezultat prethodnog poređenja manje ili jednako (neoznačeni brojevi)
- **JG op** skače ako je rezultat prethodnog poređenja veće (označeni brojevi)
- **JL op** skače ako je rezultat prethodnog poređenja manje (označeni brojevi)
- **JGE op** skače ako je rezultat prethodnog poređenja veće ili jednako (označeni brojevi)
- JLE op skače ako je rezultat prethodnog poređenja manje ili jednako (označeni brojevi)
- Slično, postoje i negacije gornjih instrukcija uslovnog skoka: JNA, JNB, JNAE, JNBE, JNG, JNL, JNGE, JNLE.

Konvencije za pozivanje funkcija

• Instrukcija kojom se poziva funkcija je

call naziv

 Celobrojni parametri funkcija, uključujući i adrese, prenose se, redom, preko registara

rdi, rsi, rdx, rcx, r8, r9.

- Ukoliko ima više od šest parametara, ostali se smeštaju na stek u obrnutom redosledu - s desna na levo.
- Povratna vrednost funkcije se nalazi u **rax** registru.

Konvencije za pozivanje funkcija

- Prilikom poziva funkcije, moguće je da će ona izmeniti neke registre.
- Registri koji pripadaju pozivajućoj funkciji su

rbx, rbp, r12-15.

- Sadržaj ovih registara se mora sačuvati ukoliko se menja u funkciji.
- Ostali registri se mogu menjati bez čuvanja.
- Registri koji pripadaju pozvanoj funkciji su

rax, rdi, rsi, rdx, rcx, r8-r11.

- Na sadržaje ovih registara ne može računati pozivajuća funkcija.
- Ukoliko je korišćen stek prilikom poziva funkcije, neophodno je da vrh steka bude poravnat sa adresom deljivom sa 16.

Konvencije za pozivanje funkcija

- Na početku svake funkcije se nalazi prolog u kome je potrebno izvršiti sledeće instrukcije push rbp mov rbp, rsp sub rsp, N
- Alternativa je ENTER N, 0 gde N označava broj bajtova koji odvajamo za lokalne promenljive.
- Na kraju svake funkcije se nalazi epilog u kome se izvršavaju instrukcije mov rsp, rbp pop rbp
- Alternativa je **LEAVE**
- Povratak iz funkcije se izvršava instrukcijom **RET**. Ova instrukcija skida povratnu adresu sa steka i prelazi na izvršavanje instrukcije sa te adrese.

Prevođenje

 Izvorni kod sa asemblerskim funkcijama 1.s se prevodi na sledeći način:

gcc 1.s

 Moguće je prevoditi kod iz više izvornih datoteka navodeći ih u jednoj komandi:

gcc 1.c 1.s

Primer programa - sabiranje dva broja

saberi.s # Prolog funkcije enter 0, 0 .intel syntax noprefix # Smesta se prvi argument u eax mov eax. edi # Zapocinje se sekcija sa kodom .text # i sabira sa drugim argumentom add eax, esi # Definise se simbol saberi kao globalan # kako bi linker mogao da poveze # Rezultat je vec u eax, gde i treba .global saberi # da bude povratna vrednost # Epilog funkcije # int saberi(int, int) leave edi esi # eax # Povratak iz funkcije saberi: ret

Primer programa - sabiranje dva broja

main.c

```
#include <stdio.h>
int saberi(int a, int b);
                                                                   prevođenje
int
main(){
                                                                   gcc main.c saberi.s
      int a, b;
      scanf("%d%d", &a, &b);
      printf("%d\n", saberi(a, b));
      return 0;
```